

STAGES

- Marieke Havers uit Dordrecht doorloopt diverse facetten binnen de museumorganisatie. Met als doel werkervaring op te doen om zo een functie in de museumwereld te kunnen verkrijgen.
- Pieter Hartog loopt een maatschappelijke stage van 40 uur bij de tuinmedewerkers en de klussers.

EXPOSITIECOMMISSIE

De heer H. Blokland (Alblasserdam) wordt ondersteunend lid van de expositiecommissie. Er zal ook samenwerking zijn met de PR-functionaris. Met enkele aspirant expositiecommissieleden worden nog gesprekken gevoerd.

Een vorige antië- en curiosadag.

DE MUSEUMWINKEL

Deze keer willen we het met u hebben over de vele kaarten die er in het museum te koop zijn. Bij elke nieuwe expositie wordt geprobeerd om daarbij passende ansichtkaarten in de verkoop te hebben. Soms ook andere producten, zoals boeken of gebruiksvoorwerpen. Daarnaast beschikt het museum over een flink aantal streekboeken voor de verkoop. Met het oog op de komende feestdagen zijn er tot 1 januari 2010 de volgende aanbiedingen:

- Boer en Boerderij € 25,00
- Hardinxveld en Giessendam in de jaren 50 € 5,00
- Eeuwenlang onderweg € 2,50

Let ook op de speciale aanbiedingen in de verkoopvitrine bij de balie in de museumentree.

WAT KOMEN GAAT...

EXPOSITIE DAMAST

Rondom het thema 'terug naar de gedekte tafel' is er momenteel een expositie over damast. Dankzij bijzondere bruiklenen zijn er unieke damasten te zien. Ook uit de collectie van het museum wordt veel getoond. De expositie is nog te bezoeken tot en met 30.01.2009.

LICHTFEEST

Deze bijzondere sfeervolle activiteit vindt plaats rond het moment dat u deze Beknopt ontvangt, op 17 december 2009. Meer erover in de volgende editie.

EXPOSITIE OVER KOFFIE

Koffiedrinken en alles wat daarom heen gebeurt staat centraal op een expositie die plaatsvindt van 06.02 t/m 10.04.2010.

EXPOSITIE SJAALS

Over de sjaal als de voorloper van de (over)jas is het onderwerp van de voorjaarsexpositie. Veel van de geëxposeerde materialen zijn ook te koop. 10.04 t/m 26.06.2010.

EXPOSITIE HOLLANDS GLORIE

Een expositie over hollands glorie vormt het middelpunt in de zomer van 2010. Het wordt een expositie 'om trots op te zijn'. Van 03.07 t/m 10.09.2010.

EN DAN...?

Tot medio 2011 is het expositieprogramma vastgesteld. Ook voor daarna zijn er al veel leuke ideeën. Meer daarover in de volgende Beknopt.

HEEL BEKNOPT

Door de nieuwe opzet van Beknopt, kunnen we de informatie en de artikelen beknopter weergeven. En die informatie is er, want in De Koperen Knop wordt gewerkt...

- Hierbij een geheel nieuwe rubriek, waarin de lezer kort wordt geïnformeerd over wat er zoal gebeurt.
- Al lange tijd bleek het terras naast de koffiekamer te klein voor iedereen. Daarom heeft er een flinke uitbreiding plaatsgevonden.
- In de koffiekamer is extra in te schakelen tl-verlichting aangebracht, zodat tijdens vergaderingen de stukken goed gelezen kunnen worden en bij het uitvoeren van werkzaamheden je goed zicht op je werk hebt. Arbotechnisch verantwoord.

De museumzolder.

IV

- De ANWB heeft destijds een bedrag toegezegd voor nieuwe en betere bebording voor de museumtuin. De verdere uitwerking hiervan heeft meer tijd gekost dan bedoeld was. Intussen is de bebording in een afrondende fase.
- Dankzij een subsidieregeling van Landshapsbeheer Zuid-Holland is er extra aandacht geschonken aan de boomgaard. Deze is een echte fruitrassenpresentatie geworden. Daarom zijn er enkele bijzondere oude rassen bijgeplant.
- De Rotary Sliedrecht e.o. en de Lions Alblasserwaard hebben gezamenlijk een bedrag van € 14.000 geschonken aan het museum voor de realisatie van een betere lift. Op dit moment zijn enkele deskundigen bezig met het ontwikkelen van een plan om het beschikbare budget zo optimaal mogelijk in te zetten.
- Dit jaar is gestart met een nieuw fenomeen. Elke maandag na de opening van een nieuwe expositie worden de suppoosten uitgenodigd voor een 'briefing'. Dit omdat het in de praktijk de suppoosten zijn, die de bezoekers informeren over 'de inhoud en de achtergrond' van de exposities. De eerste bijeenkomsten bleken bijzonder succesvol te zijn.
- Op de jubileumdag startte er een wervingactie voor nieuwe donateurs. Iedereen die zich voor 31 december 2009 aanmeldt krijgt een welkomstgeschenk en dingt mee naar een nieuwe fiets.
- Natuurlijk zijn ook deze winter de diverse winterdrankjes weer in de koffiekamer verkrijgbaar.
- Daarnaast vindt u in het museum leuke recepten, die u gratis kunt meenemen.
- Ook liggen er nog steeds maandelijks wisselende informatiebladen over de tuin. Die zijn geheel gratis.
- Tenslotte nog de verwijzing naar de tweemaandelijks column op de website. Voor wie geen internet heeft liggen er gratis exemplaren bij de balie.

Een stukje museumtuin.

OPROEPEN

Sponsors en donateurs blijven altijd van harte welkom. Daarnaast is het museum op zoek naar vrijwilligers, die het educatieve werk mede willen ondersteunen. Voor het verder uitbreiden van het suppoostenteam worden er dames en heren gezocht, die de verschillende werkzaamheden willen verrichten, zoals het houden van toezicht, bemensing receptie, telefoonbediening, (na opleiding) rondleidingen geven en het serveren van consumpties. Ook is er regelmatig plaats voor stagiairs. Informeer vrijblijvend bij de museumdirecteur, A.E. de Jong-Ambachtsheer.

Een doorkijkje in de tuin.

BESTUUR, DIRECTIE EN MEDEWERKERS WENSEN U

GOEDE KERSTDAGEN EN EEN VOORSPOEDIG 2010

COLOFON		
REDACTIE Corry Blom-Sterringa, Dicky den Dikken-Leendertse, Marieke Havers, Willy de Jong, Alida de Jong-Ambachtsheer.	Dick de Jong, Ewoud Klop en anderen.	MUSEUM DE KOPEREN KNOP Binnendams 6 3373 AD Hardinxveld-Giessendam telefoon 0184-611366, fax 0184-617061 website www.koperenknop.nl email: koperenknop@planet.nl
EINDREDACTIE Dick de Jong	DRUK Drukkerij Van Meurs, Ridderkerk	OPEN: dinsdag t/m vrijdag 13.00 - 17.00 uur, zaterdag 11.00 - 17.00 uur 2e kerstdag, 2e paasdag en 2e pinksterdag 13.00 - 17.00 uur
FOTO'S Marieke Havers,	ADRES Binnendams 6, 3373 AD Hardinxveld-Giessendam. ISSN 0928-7531	

BEKNOPT

MUSEUM DE KOPEREN KNOP
historisch en cultureel centrum

nieuwsbrief jaargang 20 • nummer 39 • december 2009

INHOUD

Woord vooraf	I	De gebakken peren	III
Het nieuwe gezicht	I	Terugblik	III
De dood en de bruid...	I	Mutaties	III
Ontstaan van de huishond	I	De museumwinkel	IV
Zuinig op cultureel erfgoed	II	Wat komen gaat	IV
Het altijd aanwezige rund	II	Heel beknopt	IV
Damast	II	Oproepen	IV

Op 19 september 2009 was er een speciale open dag ter gelegenheid van het twintigjarig jubileum.

WOORD VOORAF

Onlangs stond in een krant de kopregel 'Wie een fruitboom begrijpt, kan hem ook snoeien'. Dat geldt niet alleen voor fruitbomen, maar voor alles. Als je door hebt hoe iets in elkaar steekt, weet je hoe je een verandering zo moet aanpakken dat die succes heeft. En veranderen moet. De samenleving om je heen ontwikkelt zich in een hoog tempo. Dan mag je als museum niet stil blijven staan. Kortgeleden kregen we via de email een advertorial, die als volgt begint: *Musea worstelen al langere tijd met het 'hipper' maken van hun museum en voelen steeds meer de concurrentie van andere vormen van vrijetijdsbesteding. Bij een groot deel van de Nederlandse musea loopt het aantal bezoekers terug. Door tijdelijke publiekstrekkingen en unieke 'experiences' proberen musea meer aandacht van het publiek te krijgen. Maar de meeste musea zonder 'blockbusters' blijven tevergeefs op zoek naar nieuwe manieren om klanten te binden en nieuwe doelgroepen te vinden (...).* Kort gezegd staat hier dat je met je tijd mee moet gaan. Dat proberen we bij De Koperen Knop al zolang we bestaan. Alleen weten we ook dat we niet verder kunnen springen dan onze polsstok toe laat. Toch moeten we het eens aandurven om eens iets flink aan te pakken. Waardoor er meer publiek komt en er meer omzet gemaakt kan worden. We moeten daarbij wel verantwoord maar niet al te voorzichtig te werk gaan. 'Veel snoei, veel groei', zeggen de boeren. Dat geldt niet alleen voor (fruit)bomen. Dat geldt ook voor musea.

Dick de Jong

EEN NIEUW GEZICHT

De vorige Beknopt was de eerste in een nieuwe vormgeving. We hebben daarmee veel lof geogst. Waardering alom. En van niemand een wanklank. De kinderziekten, die we natuurlijk moesten doormaken (de inhoudsopgave was niet aangepast aan de laatste bijgewerkte versie) ten spijt. In deze Beknopt vindt u weer een aantal interessante artikelen en veel informatie over Museum De Koperen Knop.

Dick de Jong

DE DOOD EN DE BRUID GAAN MET DE VOORDEUR IN EN UIT

In het midden van de voorgevel van het museum bevindt zich de staatsiedeur. Gewoontegetrouw wordt die deur alleen gebruikt op essentiële momenten in een mensenleven. In onze rondleidinstructie staat vermeld dat deze deur alleen mag worden gebruikt bij rouw en trouw. Daaraan is later toegevoegd: door de bruid, die door haar huwelijk de boerderij verlaat of door de overledene, wiens laatste tocht door deze deur zal zijn. Dit soort staatsiedeuren komt over het algemeen veel voor in Noord-Holland. Daar heeft bijna iedere (stolp)boerderij zo'n deur. Daardoor gaan introuwende bruiden de boerderij binnen, waar ze de rest van hun leven zullen doorbrengen. En als iemand is overleden wordt op de dag van de begrafenis het lichaam door de burens uit deze deur naar buiten gedragen. Men noemde deze deur ook wel rouw- of dooddeur. Dat laatste had niets te maken met het uitdragen van overledenen, maar met het feit dat deze deur normaal niet werd gebruikt en dus 'een dode' functie had.

De staatsiedeur 'van binnen' en 'van buiten'.

Dick de Jong

ONTSTAAN VAN DE HUISSHOND

In het paviljoen van de Betuweroute, op de museumzolder, ligt het skelet van een hond. Dat roept bij bezoekers nogal eens vragen op. Vooral verbazing dat er 7500 jaar terug al gedomesticeerde (getemde) honden waren. Vandaar dit verhaal. Onze voorouders, de jager-verzamelaars, hebben ongetwijfeld wolven op hun weg ontmoet want beide, mens en wolf, waren jagers op groot wild. Prof. Dr. Konrad Lorenz vertelt het volgende verhaal:

Het skelet van de prehistorische hond.

Een groep jagers achtervolgt een kudde wilde paarden. Een drachtige merrie kan de kudde niet langer volgen en raakt afgezonderd. Een troep wolven volgt de jagers om te delen in de buit. De vermoeide merrie kan zich even verstoppen, keert op haar stappen terug en de mensen zijn het spoor bijster. Mensen vertrouwen enkel en alleen op hun ogen. Met hun goed ontwikkelde reukzin vinden de wolven het spoor van de merrie en nu is de volgorde van de achtervolgende groepen omgekeerd: eerst de merrie, dan de wolven, dan de jagers. Zo ontstond een wisselwerking tussen jagers en wolven: de mens-jager met zijn scherpe ogen, de wolf-hond met zijn fijn ontwikkelde reukzin. Ze vulden elkaar aan. Bij de verdeling van de buit kregen de wolven de botten en de resten van het vlees. Sommige wolven raakten vertrouwd met de mens. Ze leerden zelfs een stuk vlees uit diens handen aannemen.

De nog halfwilde wolven bleven een betrekkelijk losse band onderhouden met de jager-verzamelaars. Ze zwierven met hen mee en bleven in de kampen rondhangen. De mens van toen had nog geen flauw idee van het fokken van dieren. Geen nood, de halfwilde wolven zorgden daar zelf wel voor en vormden weldra kleine families die steeds meer geïntegreerd raakten in de jagersclan. Stilaan raakten de kleine groepjes halfwilde wolven ook volledig los van de wolvenpopulatie en raakten ze nog meer op de mensen ingesteld. Het werden honden, getemde wolven. Een tweede domesticatiegolf trad op toen de mensen in landbouwnederzettingen, dorpen en steden gingen wonen. Daar stapelden zich afvalhopen op, die niet alleen wilde zwijnen aantrokken, maar ook hongerige wolven en prehistorische jagershonden. Zij trokken, op zoek naar voedsel, langs de afvalhopen en door de straten van de dorpen en steden. In die nederzettingen begonnen de mensen met het fokken van geiten, schapen, varkens en, wat voor de hand lag, ook met het fokken van honden. Honden werden eerst vooral gefokt om hun vlees en als offerdieren. Hondenvlees was geliefd bij veel volkeren, in sommige landen nog. De hond speelde in het primitieve volksgeloof een rol als begeleider van de zielen naar en in het dodenrijk. De hond werd zelfs beschouwd als stamouder van de mensen, maar hij werd ook het symbool voor wat slecht en minderwaardig is. Hondsbeteken immers onbeschoft, onbeschaamd als een hond. In namen van bloemen duidt honds op minderwaardig. Zo is de hondskers oneetbaar en het hondsviooltje niet welriekend. En: hondenweer is heel slecht weer en een hondenleven een minderwaardig bestaan. In de begintijd zal de hond niet veel veranderingen hebben ondergaan. Hij bleef wolfachtig van aanzicht. Alleen kleur en grootte wisselden. In de landbouwnederzettingen kreeg men echter behoefte aan helpers bij allerlei werkjes en karweien. Zo ontstonden herdershonden, jachthonden, waakhonden, trekhonden en transporthonden. In het oude Egypte leefden blijkens afbeeldingen al windhonden, brakken en jachthonden. In Klein-Azië bezat men al heel vroeg grote gevaarlijke legerhonden die op de slagvelden verschenen als horden om vijanden te bijten, tegen de grond te sleuren en op de vlucht te achtervolgen. Aangenomen wordt dat in de Middeleeuwen al een tiental hondentypes bestonden. Dit is thans opgelopen tot vierhonderd rassen.

Louis Garnissen

Uit: 10.000 jaar huisdieren

ZUINIG OP CULTUREEL ERFGOED

Regelmatig worden we in het museum geconfronteerd met de vraag om iets uit te lenen. Iets uit de collectie of - meestal - uit het depot. Graag voldoen we aan dergelijke verzoeken. Maar lang niet altijd kunnen we dat. Wij als museum hebben daarin een specifieke taak. De belangrijkste taak van musea is het beheer van een collectie. Pas dan komt het exposeren van delen uit je eigen collectie (of die van anderen), de tweede museale taak. Bewaren moet goed gebeuren. Dat wil zeggen op een manier dat de levensduur van een voorwerp zo lang mogelijk gewaarborgd blijft. Om die reden zijn wij altijd wat terughoudend in het uitlenen van materialen. Wij vinden dat onze plicht ten opzichte van iedereen die cultureel erfgoed een warm hart toedraagt. Als je iets uitleent heb je geen zicht meer op je collectiegoed. Niet dat degene die het leent er iets verkeerd mee zou doen. Integendeel. Maar anderen dan de bruiklener kunnen in de verleiding komen om het aan te raken en soms erger. Het probleem is dat degene die iets van ons wil lenen, wat wij niet kunnen toestaan, dit helemaal niet leuk vindt. Hij of zij verwacht dat niet. Ziet wellicht hiervan het gevaar helemaal niet in. Toch loop je met het uitlenen veel risico’s. Daarom willen wij het liefst dat als we iets uitlenen onze eigen medewerkers de materialen bij het transport zelf begeleiden, ter plaatse tentoonstellen (inrichten) en ze na de expositie weer terughalen.

Vroeger waren we hierin veel gemakkelijker. Toen wisten ook wij nog niet beter. Het gevolg was wel dat er meer dan ons lief is, beschadigd terugkwam. Voorbeelden daarvan hebben we te over:

- vergeeld linnengoed (was open en bloot neergelegd);
- verschoten kledingstukken (in de felle zon geëxposeerd);
- een gebroken klomp (iemand had de klompen aangetrokken, maar ‘leefde op te grote voet’);
- een vergruisde tegel (was uit verpakking op een betonnen vloer gevallen).

Dit is maar een kleine opsomming. Ook is het nogal eens voorgekomen dat iets wat we uitleenden helemaal niet meer terugkwam. Boeken, voorwerpen, gereedschap. Graag willen we dat alles nu voorkomen. Daarom zijn we heel kritisch in het uitlenen van materialen. In de toekomst komt er misschien een speciaal uitleendepot. Maar daar moeten we eerst de bemensing voor vinden.

Alida de Jong-Ambachtsheer

HET ALTIJD AANWEZIGE RUND

'Oude koeien'.

aangegeven door sloten en schrikdraad, want al is het niet erg ondernemend, het vermoeden van malser gras op buurmans grond of de aanwezigheid van een aantrekkelijk exemplaar van de andere sekse op geringe afstand kan nopen tot doelbewuste expedities buiten het toegedachte territorium. Soms zie je koeien opschrikken uit de bespiegelingen die hen bezighouden tijdens het herkauwen van het zojuist genotene, omdat er een vreemdling in hun gebied is verschenen. Die vreemdling, of het nu een mens is of een dier, wekt nieuwsgierigheid en moet bekeken worden. Dat gebeurt groepsgewijs. Of de koeien gaan in een lange rij, elk op haar eigen plaats in die rij, naar de melkmachine. Al deze bewegingen spelen zich af op een beperkt gebied. Daarom zien we het rund vooral als ‘aanwezig’. Altijd is er - afgezien van de koude maanden van het jaar - wel ergens een koe in het Nederlandse landschap te zien. Tegenwoordig zelfs meer exemplaren dan ooit, want nooit tevoren was er zoveel rundvee in dit om zijn runderen toch vanouds zo beroemde land. Het rund is niet alleen een vertrouwd en niet weg te denken deel van ons landschap. Het begeleidt ons leven en werken sinds jaar en dag met zijn op verscheiden manieren in allerlei materialen weergegeven gedaante. Als uithangbord of gevelsteen, als op de ruit geschilderde illustratie van de naam van een café of als gipsen beeld in een slagersetalage, overall is het rund in onze samenleving aanwezig.

Vanouds is Nederland beroemd om zijn rundvee. Het is echter de vraag, hóe oud dat vanouds is. Het fraaie, zwartbonte rundveeras dat driekwart van de Nederlandse veestapel vormt, was een paar eeuwen geleden nog helemaal niet zo typisch Nederlands als tegenwoordig. De koeien en stieren, die Hollandse en Vlaamse schilders in de 17e eeuw nogal eens afbeeldden op hun schilderijen, waren zelden zwartbont. Deze schilderijen heeft men, voor zover ze in musea aanwezig zijn, geanalyseerd. Het bleek, dat van de 154 getelde runderen de helft als eenkleurig rood is weergegeven, een derde een vale kleur heeft, terwijl de rest uit witkoppen, roodkoppen en blaarkoppen bestaat. Het vee uit die tijd was dus van een geheel ander type dan nu. Het waren nog nakomelingen van het oude rode en vale Germaanse vee.

Dat beeld is ingrijpend veranderd. Dat zou het gevolg zijn van een reeks van rampen. Nederland is in de loop van een gering aantal eeuwen bezocht door talrijke overstromingen. In de 17e eeuw waren er elf watervloedten met dijkdoorbraken, in de 18e eeuw drie en in de 19e eeuw vijf. Bij deze watervloedten placht veel rundvee te sneuvelen. Het water was één van de belangrijkste kwade krachten die het voorzien had op het rund. Het rundvee wordt immers vooral gehouden op de laagst gelegen delen van Nederland, waar de ploegschaar niet kan worden gebruikt omdat vlak onder de opperhuid van de aarde, die bij het passeren van een zwaar voertuig trilt en golft, het water zijn kille bestaan handhaaft.

Een niet geringe plaag in de oude tijden was ook de militair. Passerende legers vonden spoedig aanleiding om van het land te leven en dat ging voornamelijk ten koste van de boer. Heel wat mals vee verdween in militaire magen en geen der grage eters vroeg zich af of het stillen van zijn eetlust misschien nadelig kon zijn voor het bestaan van de boer. Uiteraard was er al helemaal geen schimmetje zorg over het voortbestaan van een of ander runderras. [wordt vervolgd].

Naar Steven Walraven

DAMAST

Er is veel te vertellen over damast. Om te beginnen gaan we een misverstand uit de wereld helpen. Damast is namelijk niet een stofsoort zoals zijde of linnen, maar een weeftechniek. Deze techniek is al heel oud en werd reeds toegepast in de 2e eeuw na Christus. Toen nog in vrij eenvoudige motieven, voornamelijk blokken en strepen, die thans nog voorkomen in zogenaamde pompdoeken en in servetten voor dagelijks gebruik. Deze in blokmotieven geweven damast wordt pellen genoemd.

De damaststructuur ontstaat door in een bepaalde binding te weven, een keper- of een satijnbinding. Het motief wordt verkregen door volgens een ontwerp inslagdraden door de kettingdraden te weven. Door een bepaalde lichtval op de geweven stof wordt het patroon zichtbaar. De oudste damasten zijn uiteraard handgeweven en van linnen, katoen, zijde of wol. In de tijd van de kruisvaarders is deze weeftechniek vanuit het Midden-Oosten richting het Westen gekomen. Men liet zich wat de motieven betreft steeds meer inspireren door voorbeelden uit de natuur. Bloemen, planten, soms ook gestileerde dierfiguren. De techniek werd langzaam maar zeker verfijnder, evenals de hulpmiddelen en de weefgetouwen. Die voortschrijdende techniek was belangrijk, want de nog steeds met de hand geweven damasten waren in die begintijd hoofdzakelijk bestemd om kledingstukken van te maken. Deze waren van zijde (heel mooi) en fijn gesponnen wol. Het waren prachtige gewaden, erg kostbaar en gingen soms generaties lang mee.

Zoals zijde, wol en fijn linnen voor kleding werden gebruikt, hoorden het grovere linnen en katoen bij het maken van de linnenuitzet, onder andere beddengoed en tafellinnen. Daarin kwam ook dikwijls de pronkzucht tot uiting. Groot en met aparte patronen, vandaar het gezegde: wie het breed heeft, laat het breed (af)hangen. Wie het kon of wilde betalen liet een eigen ontwerp maken voor bijvoorbeeld tafellakens en servetten. Diverse kasteelbewoners lieten hun wapen inweven. Op handdoeken werd een monogram gemaakt net als bij lakens en slopen. Meestal werden deze genaaid uit de in het kabinet klaarliggende rollen linnen. Later werd dit huishoudgoed met de hand geborduurd en valt dus niet onder de noemer damast.

Doordat ook in de damastweverij de techniek zijn intrede deed, was het mogelijk om steeds mooiere en ingewikkelder patronen te weven. Aan de hand van de motieven is de leeftijd van een stuk damast vaak te dateren. Soms zijn er tafellakens met Bijbelse taferelen erin geweven. In Museum De Koperen Knop is zo’n exemplaar aanwezig. Verder werden er prachtige randen en strooiemotiefjes voor de ‘middenpartij’ ontworpen. Bij de speciale damastweverijen zijn ontwerpers en kunstenaars in dienst. Zij maken ontwerpen in opdracht voor particulieren of voor de handel. Die handel beperkt zich over het algemeen tot hotelketens met een eigen logo in het linnengoed en tot het zogenaamde avondmaalslinnen voor de kerken. Er bestaan nog diverse oude boeken met weefpatronen die gebruikt worden en eigenlijk nooit uit de mode raken. Ook moderne ontwerpen vinden over de hele wereld aftrek.

Een hedendaagse tendens is wel dat er weer, net als vroeger, damast cadeau gedaan wordt aan een bruidspaar. Het is een zeer gewild geschenk; een mooie damasten set tafellinnen, zeker als er dan ook nog een met de hand geborduurd monogram op gemaakt is.

Of damast nu voor kleding werd gebruikt of voor de linnenkast, uit het bovenstaande is wel duidelijk dat de aanschaf altijd een kostbare zaak was en altijd wel zal blijven. Om dit bezit zo goed mogelijk te onderhouden bestaan er speciale damastwasserijen. Bij de damastexpositie in De Koperen Knop kunt u meer over damast zien en lezen.

Namens de textielwerkgroep

Dicky den Dikken

MET DE GEBAKKEN PEREN ZITTEN

Perenpotje.

Zoals nu tegen de kerstdagen in de steden nog de gefopte kastanjes te koop zijn. De peren werden dan met een lange spies uit een ijzeren keteltje gehaald om per stuk te worden verkocht.

Voor wie het zelf eens wil proberen: Was ongeschilde peren, bak deze in de braadpan, druppel er regelmatig wat water op en bestrooi ze als ze gaar zijn met wat suiker. Serveer ze vervolgens in het bakvocht.

Dick de Jong

TERUGBLIK

EXPOSITIE DE DORPSDOKTER

De expositie 'De Dorpsdokter'.

van het Museum De Dorpsdokter uit Hilvarenbeek, de Historische Vereniging Hardinxveld-Giessendam en enkele andere bruikleengevers maakten het geheel compleet.

TUINEXPOSITIE MIEKE SMEULERS

De tuinexpositie in dit lustrumjaar was bijzonder. Tussen het lover werden de bezoekers geconfronteerd met kleine en grote decoraties, die mensen symboliseerden. De kunstwerken stonden op onverwachte plekken opgesteld. Als hommage aan de vele enthousiaste vrijwilligers van het museum heeft de beeldend kunstenaar het ogenproject bedacht, waarbij van elke vrijwilliger de ogen werden gefotografeerd en vervolgens uitgebeeld op een vlagje. Die vlagjes zijn na afloop van de expositie aan het museum geschonken.

JUBILEUMDAG

Op zaterdag 19 september werd het 20-jarig bestaan gevierd. Rondom het thema ‘de streek’ waren er verkoopstands, werden er pannenkoeken gebakken en trad de dansgroep Schampeljoen uit Dordrecht op. Deze dansgroep bestaat uit mensen die elk in klederdracht zijn gestoken. Ook was er de mogelijkheid om in streekdracht op de foto te gaan. Het was een drukke gezellige dag, waar met plezier op kan worden teruggekeken.

'Op de foto'.

EXPOSITIE HET BOERENBEEST

De expositie 'Het Boerenbeest'.

Een bijzonder geslaagde expositie, met buitengewoon divers werk van Led Brand, Henk van Dalen, Robbert Jan Donker, Bas Kloens, Marina van der Kooi, Kees de Kort, Ellen Meuwese, Jan van Nouhuys, Tineke Nusink, Paul Pallandt, Maja Philips, Gert Prins, Miek Schuitemaker, Ruud Spil, Dorien Uittenbogaard, Erna Visser, Kees Warmoeskerken en Aart van Bennekum (†).

JUBILEUMBARBECUE

Eén keer in de vijf jaar, als er een lustrum te vieren valt, is er een grootse barbecue voor de sponsors en alle vrijwilligers. Het was dit jaar op 5 september een hele drukte achter het museum, waar velen genoten van het gezellige samenzijn, de geurokte paling en de voortreffelijke barbecue.

ANTIETK- EN CURIOSA DAGEN

Op 19 en 20 november 2009 waren de tweejaarlijkse antiek- en brocantedagen. Op de museumzolder en in de expositieruimte waren stands ingericht met bijzonder antiek, brocante, curiosa, serviesgoed, kerstdecoraties, glaswerk, linnengoed, gedekte tafel, zilver, antieke kaarten en prenten, porselein, sieraden, tassen, ceintuurs, sjaals, en divers kleingoed. Uitgangspunt was dat het vooral betaalbaar materiaal moest zijn. Het museum kan terugzien op een zeer geslaagd evenement.

MUTATIES

SPONSORS

Als nieuwe sponsors verwelkomen wij:

- Van den Herik, Sliedrecht.
- Robbe Textiel B.V., Giessenburg
- Aannemingsbedrijf bedrijf Van Houwelingen Giessenburg B.V.
- Tromp Advies, Hardinxveld-Giessendam

DONATEURS

De wervingactie heeft al een leuk aantal nieuwe donateurs opgeleverd; verwelkomd worden:

- Mw.A.Klomp-Honkoop, Hardinxveld-Giessendam.
- Mw. J.B. Schouten-Speksnijder, Hardinxveld-Giessendam.
- Mw. D. van Meerkerk-Zwijnenburg, Giessenburg.
- Mw. H.C. Donker-Westeneng, Giessenburg.
- Mw. T. van Noordennen, Hardinxveld-Giessendam.
- Dhr. en mw. Klop-Hak, Hardinxveld-Giessendam.
- Dhr E. van der Vlist, Sliedrecht.
- Mw. J.C. den Hartog, Alblasserdam.
- Mw. M. van den Dool, Dordrecht.
- Dhr. P. Hartog, Giessenburg.
- Mw. J. K. Klomp, Dordrecht.
- Mw. J. Meerkerk-Egas, Hardinxveld-Giessendam.
- Mw. C.M.C. van Boxsel, Nieuwendijk.
- Mw. A. de Bruijn-Schilt, Dordrecht.
- Mw. M.A. Struik, Giessenburg.

VRIJWILLIGERS

- Mw.A. van der Straeten-Ros (Hardinxveld-Giessendam) is gestopt met de redactiewerkzaamheden voor Beknopt.
- Dat geldt ook voor mw. C.M. Blom-Sterringa (Hardinxveld-Giessendam), die voor bijna elke editie veel typewerk en controle van de geschreven teksten verrichtte.
- Dhr. K. Bot (Hardinxveld-Giessendam) is gestart als assistent hoepelmaker.
- Mw. T. Dijkshoorn (Alblasserdam) is medio november 2009 het suppoosten-team komen versterken.
- Dhr. P. van Hoorne (Noordeloos) is vanaf november 2009 weer regelmatig in de smederij aan het werk.
- Medio januari 2010 wordt een nieuwe werkgroep educatie opgestart. Mw. C. Hagoort (Brandwijk) gaat gezicht geven aan deze werkgroep.
- Dhr. L. Petrovics uit Streefkerk is medio oktober 2009 het klusteam komen versterken.

INTERIEURVERZORGSTER

Mevrouw E.H. Hartog- de Lange uit Hardinxveld-Giessendam is medio oktober 2009 in dienst getreden als interieurverzorgster.

Een detail van een damastpatroon